

КОНЦЕРТ НА МЛАДЕЖКИ СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР - РУСЕ

След като бяха успешно и тържествено открити ХХI „Мартенски музикални дни“ с премиерата на „Аспарух“ от и. а. Александър Райчев в постановка на Русенската народна опера, Младежният симфоничен оркестър — Русе, с диригент Стефан Вачев, пое щафетата на защитник на доброто представяне на домакините — една трудна, но амбициозна поставена цел. Трудна — поради спецификата на състава (сменящ се почти всяка година), амбициозна, защото подбраната тежка програма поставя разнообразни и сериозни проблеми от художествено и техническо естество.

Връстник на Международния фестивал „Мартенски музикални дни“, Младежният оркестър е постоянен негов учасник. Създаден по инициатива на Стефан и Георги Вачев, днес съставът се ползува с име и авторитет и е обграден от вниманието и грижите на русенската културна общност.

Концертът, включен в рамките на фестивала, обхващаща творби от предкласиката, класиката, съвременната западноевропейска и българска музика — твърде широк стил-дипазон, изискващ мак-

симално концентрация и техническа прецизност от страна на младите музиканти.

Изпълнението на „Прелюд, ария и токато“ от Марин Големинов със солистка н. а. Люба Елчева бе акцентът на програмата. Като първа българска изпълнителка на произведението (премиерното му изпълнение е от белгийския пианист Фредерик Геверс, на когото е посветено), отлизно понастоящия клавиристка на партия, Люба Елчева постигна характерната импровизиционна свобода за „Прелюд“, меката пастиелност в „Ария“ и подчертаното ритмично начало в „Токата“. Лиричният натопел на Елчева, естествено обединил тричастния цикъл, се потвърди и от изпълнението на бис „Танц на огъня“ от Де Файя и особено в „Ларго“ из концерт от Вивалди. Верни темпови съотношения, гъвкавост, интонационна чистота бяха характерни и за партията на оркестъра, воден уверено от Ст. Вачев.

Изпълнението на съвременна творба — в тази вечер „Концерт за оркестър“ от Бруно Мацота — винаги е поставяло проблеми пред изпълнителите по отношение на образност, характер, атмосфера.

Струва ми се, че Концертът на Мацота (той се изпълнява за първи път в България) като естетика, като строго рационално обхващане на формата е изключително труден за един младежки оркестър, особено втората част — с нейната сложна, многопластова драматургия, намерила отражение в началния фугирован дял и в различните типове полифонично изграждане на тематичния материал. Въпреки това, високият емоционален тонус, ярките и силни кулминационни моменти (предимно в трета част) говореха за стремежа на младите изпълнители към по-цялостно, увеличащо и въздействащо поднасяне на творбата. Доказателство бяха

и аплодисментите на публиката, които извикаха на бис изпълненията на „Нестинарско хоро“ из танцовата драма „Нестинарка“ от Марин Големинов и „Романс“ от Шостакович.

В Концерто гресо за две пикулки и струнен оркестър оп. 3, № 8 и Симфония „Концертанте“ от Хайдн интерпретационният момент беше от друг характер — големият оркестров апарат с подсилени ни сък шрайф бе извън рамките на стила, което на места доведе до деформация на звуковата картина. Тук добре се представя високият шрайф, с който работата на диригента явно е била солидна и задълбочена. Открилият, наситен звук в I ч. от Концерта на Вивалди, постигнатият синхрон между оркестър и солисти — Красимира Рикевска и Цветанка Кушева във II ч. и доловеният жанрово-танцовален елемент във финала характеризираха изпълнението на творбата.

Най-сподобливите изяви в аспекта на музикалност, интонационна и стилстична чистота бяха на дамата млади солисти — Пламен Проданов — обой и Иванка Ганчева — фагот. По-голяма интонационна и техническа прецизност се

изисква от другите две солистки — Красимира Рикевска — цигулка и Теменужка Острова — виолончело, чиято трудна партия предполага съвършен музикантски и стилосует в една от най-красивите и драматургически сложни творби на виенския майстор.

Концертът на Младежкия симфоничен оркестър — Русе несъмнено е още една промяна в укрепването и разширяването на многобройните инициативи, свързани с откриването и израстването на младите таланти. Превърнало се в традиция, участието на състава в концертите на „Мартенските музикални дни“ стимулира младите инструменталисти към художествено-творчески изяви, развиващи у тях специфични музикантски и човешки качества и взаимоотношения. Възторгът, с който публиката приема концертите на младите симфонисти, доказва любовта и загрижеността към това рядко и трудно дело. Ето защо то трябва да бъде винаги поставено на здрава професионална основа, каквато е стремежът на диригента Стефан Вачев.

Албена НАИДЕНОВА